

Arrest

nr. 159 778 van 13 januari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 augustus 2013 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. VAN DEN BOSSCHE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Y. VUYLSTEKE, die *loco* advocaat L. VANHEE verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 23 oktober 2012 wordt ten aanzien van de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13 *quinquies*) genomen.

1.2 Op 7 augustus 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde) ten aanzien van de verzoekende partij een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing, die op 8 augustus 2013 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

*“(…) In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie I. C(…) Bestuurschef wordt aan de persoon die verklaart zich C(…). D(…) te noemen, geboren te (….) op (…), en welke verklaart van Guinese nationaliteit te zijn, het bevel gegeven om ten laatste op 15/08/2013 het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten : Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.
Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen:*

- x 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*
- x 9° wanneer hij, met toepassing van de internationale overeenkomsten of akkoorden die België binden, door de overheden van de overeenkomstsluitende Staten, ter verwijdering van het grondgebied van deze Staten, aan de Belgische overheden wordt overgedragen;*
- x artikel 74/14 §3,1°: er bestaat een risico op onderduiken*
- x artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven*

REDEN VAN DE BESLISSING :

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig identiteitsdocument en/of van een geldig reisdocument.

Verordening EG 343/2003 van 18/02/2003 (Dublin II)

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België (van ambtswege afgevoerd door de gemeente Ranst op 14/03/2013)

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten (bijlage 13 quinquies) dat hem betekend werd op 30/10/2012 (….)”

1.3 Op 9 juli 2015 wordt ten aanzien van de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) genomen. Op 7 december 2015, bij arrest met nummer 157 807, verwerpt de Raad het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep vast.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117*).

Een verzoekende partij beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang waarvan een verzoekende partij blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810; RvV (AV) 12 december 2014, nr. 135 040). Wanneer er twijfel rijst omtrent haar belang, komt het dan ook de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Het thans voorliggend beroep is gericht tegen een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 7 augustus 2013. Uit de gegevens verstrekt door de verwerende partij naar aanleiding van de oproeping ter terechtzitting blijkt dat op 15 juli 2015 aan de verzoekende partij een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend. Uit de gegevens waarover de Raad beschikt, blijkt dat laatstgenoemd bevel op 9 juli 2015 werd genomen en dat het tegen deze beslissing ingestelde beroep op 28 oktober 2015 door de Raad op zitting werd behandeld. Zodoende dient te worden vastgesteld dat aan de verzoekende partij recent, in het licht van haar op dat moment actuele situatie, een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend, zodat de vraag zich stelt op welke manier de verzoekende partij nog een belang zou hebben bij het aanvechten van een ouder bevel om het grondgebied te verlaten dat genomen werd in het licht van een ondertussen (mogelijk) gedateerde situatie.

Ter terechtzitting van 26 november 2015 wijst de waarnemend voorzitter op het feit dat de verzoekende partij het voorwerp uitmaakt van een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten van 9 juli 2015 en dat dit beroep op 28 oktober 2015 door een Franstalige kamer van de Raad op zitting werd behandeld, en vraagt de verzoekende partij naar haar belang bij het thans voorliggend beroep. De verzoekende partij betwist de door de Raad aangehaalde feitelijke gegevens niet en stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij met dit betoog, waarin zij zich met betrekking tot het belang naar de wijsheid van de Raad gedraagt, geenszins aannemelijk maakt dat zij nog belangstelling voor het thans voorliggend beroep zou hebben en dat de verzoekende partij met dit betoog in het geheel geen nuttige gegevens ter beoordeling aanvoert die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak nog een actueel belang bij de nietigverklaring heeft (cf. RvS 7 januari 2015, nr. 229.752). Door zich louter naar de wijsheid van de Raad te gedragen, maakt de verzoekende partij op generlei wijze duidelijk wat haar belang nog is bij het verderzetten van het huidige annulatieberoep. Dit volstaat reeds om het beroep te verwerpen (cf. RvS 30 juni 2004, nr. 133.373).

Bij gebrek aan enige concrete toelichting kan de Raad in de gegeven omstandigheden bijgevolg enkel vaststellen dat de verzoekende partij geen blijk geeft van het rechtens vereiste, actueel belang (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Dat het beroep gericht tegen het recentere bevel van 9 juli 2015 na de terechtzitting van 26 november 2015 – met name op 7 december 2015 – bij arrest met nummer 157 807 door de Raad werd verworpen, kan geen afbreuk doen aan het bovenstaande. Integendeel kan bijkomend worden vastgesteld dat dit latere bevel thans definitief is geworden en kan worden uitgevoerd, zelfs al zou het thans bestreden, oudere bevel in het kader van het thans voorliggend beroep vernietigd worden. Zodoende kan des te meer gesteld worden dat niet blijkt op welke manier een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel de verzoekende partij nog tot voordeel kan strekken.

Het beroep is onontvankelijk. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan over de door de verwerende partij in haar nota met opmerkingen opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid wegens gebrek aan belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend zestien door:

mevr. I. VAN DEN BOSSCHE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

I. VAN DEN BOSSCHE